



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 592/2025
14.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела фалсификовање исправе и члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Наташе Станковић Ђокић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.104/24 од 05.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.2/25 од 19.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 14. маја 2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Наташе Станковић Ђокић, поднет против правноснажних пресуда пресуда Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.104/24 од 05.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.2/25 од 19.03.2025. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр.78/24 од 21.05.2024. године, окривљена АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело фалсификовање исправе и члана 355. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.104/24 од 05.11.2024. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу, пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.78/24 од 21.05.2024. године, преиначена је тако што је окривљена АА оглашена кривом због извршења кривичног дела фалсификовање исправе и члана 355. став 1. Кривичног законика, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, са роком провере од две године. Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.2/25 од 19.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.104/24 од 05.11.2024. године, потврђена.

Бранилац окривљене АА - адвокат Наташа Станковић Ђокић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.104/24 од 05.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.2/25 од 19.03.2025. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреду људских права и слобода окривљене, зајемчених Уставом и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, те због повреде члана 16. став 2, члана 395. и члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, или да преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче да изрека правноснажне пресуде садржи само објективне елементе кривичног дела које је окривљеној стављено на терет, а да при томе није дат опис субјективног елемента, односно није описано да ли је окривљена предметно кривично дело извршила са умишљајем и да ли у конкретном случају постоји кривица окривљене.

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљена АА оглашена кривом због тога што је дана 04.07.2019. године у Прокупљу, у просторијама пореске управе – Филијала Прокупље, направила лажну исправу у намери да такву исправу употреби као праву, на начин ближе описан у изреци правноснажне пресуде, коју је, на месту које је насловљено са „директор“ потписала својим потписом и оверила печатом Пореске управе – Филијале Прокупље, и тако сачињену исправу (са захтевом за измену решења о распоређивању са радног места порески инспектор за аналитичке послове контроле, у групу порески инспектор 1 за послове контроле), послала кабинету директора Пореске управе, који је ту исправу и примио, при чему је могла да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, те била свесна свог дела и хтела његово извршење, при чему је била свесна и да је њено дело забрањено.

Одредбом члана 355. став 1. КЗ, прописано је да ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, казниће се затвором до 3 године.

По налажењу Врховног суда, из изреке другостепене пресуде којом је окривљена оглашена кривом, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ, јер из изреке произилази да је окривљена критичном приликом била у урачунљивом стању, свесна свога дела и хтела његово извршење, те била свесна да њено дело забрањено, при чему је лажну исправу употребила као праву, јер је лажну исправу послала кабинету директора Пореске управе, како би се изменило решење којим је распоређена на радно место порески инспектор за аналитичке послове контроле, у решење са звањем порески инспектор 1 за послове контроле, те потписала својим потписом на месту за потписивање за директора и оверила печатом Пореске управе - Филијала Прокупље.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се указује да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП јер изрека не садржи све битне елементе предметног кривичног дела, оцењени неоснованим.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен из следећих разлога:

У осталом делу захтева, бранилац окривљене указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека правноснажне пресуде нејасна и неразумљива, те да су разлози изнети у побијаним пресудама нејасни и у знатној мери противречни, на повреду одредаба члана 395. ЗКП истицањем да у току поступка нису изведени сви докази која је одбрана предложила, на повреду одредаба члана 440. ЗКП указивањем да у конкретном случају чињенично стање није потпуно и правилно утврђено и да је окривљена оглашена кривом само на основу претпоставки, те на повреду одредаба члана 16. став 2. и став 4. ЗКП.

Како наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости истиче се да и да је правноснажном пресудом учињена повреда људских права и слобода окривљене, које су зајемчене Уставом и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да бранилац окривљене у захтеву указује на повреде људских права и слобода окривљене, зајемчене Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, али да уз захтев није доставио одлуку којом је у смислу члана 484. ЗКП утврђена повреда људских права окривљене, то је Врховни суд

поднети захтев у овом делу одбацио, налазећи да у овом делу нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен и због тога што нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић